

Superar el coronavirus amb més de 60 anys i factors de risc afegits

Un matrimoni ha guanyat el pols al SARS-CoV-2 compartint habitació a l'hospital Santa Caterina, malgrat que ell, de 72 anys, tingués una capacitat pulmonar reduïda. Una altra dona de 82 anys i amb problemes de cor també ha deixat enrere la malaltia, i ara continua ingressada per acabar de completar tot el seguiment.

Clàudia Sacrest Martos | Girona | 11.04.2020 | 23:33

Pietat Puigdevall i Carles Adell, junts a casa després d'haver estat ingressats per la malaltia COVID-19 · Aniol Resclosa

Quan, ara fa molts anys, Pietat Puigdevall travessava amb una amiga pel pont d'en Gómez – també conegut com a pont de la Princesa, al Barri Vell de Girona–, poc es pensava que tornaria a veure aquell home alt que havia saludat per error en confondre'l per un vell conegut.

Ella, llavors, li va treure ferro ben ràpid al sentit del ridícul –amb un «sort-que-no-el-veuré-mai-més»–, però tots sabem que el món és un mocador i el destí, quan vol, capritxós; així que, lluny de quedar en l'oblit, l'escena sobre el riu Onyar va convertir-se ben aviat en un preàmbul anecdòtic d'un matrimoni que, aquest 2020, celebra els 28 anys de casats i una doble victòria al coronavirus.

PUBLICIDAD

Ads by Teads

Pietat Puigdevall i Carles Adell, de 64 i 72 anys respectivament, formen part de les 797 altes que s'han donat a la Regió Sanitària de Girona per COVID-19. Després de compartir la mateixa habitació a l'hospital Santa Caterina, ara segueixen el tractament des de casa, a Fornells de la Selva.

«Jo ja vaig començar amb una simptomatologia que ens feia sospitar. No era una gran febre però amb mi no era normal tenir-ne de bon matí. I llavors ja vam ser-hi pel tros», explica Adell a **Diari de Girona**. «Em vaig començar a trobar malament el diumenge 22 [de març] i la Pietat, la mateixa nit, a la matinada de dilluns, també», explica l'arquitecte, ara jubilat. En el seu cas, **pateix una malaltia genètica que li provoca fibrosi pulmonar i que li ha reduït al 47% la seva capacitat pulmonar total.** Degut a l'alt risc, al cap de cinc dies de febre, mal de cap i tos, el van portar a l'hospital Trueta per fer-li la prova del **coronavirus**. Se'n va tornar a casa a l'espera dels resultats, però el malestar i la febre van escalar ràpidament i va acabar ingressat a l'hospital Santa Caterina.

Paral·lelament, a Puigdevall li detectaven una pneumònia sospitosa al CAP Güell i, amb més de 39 graus de febre, també ingressava el divendres 27 de març al mateix centre de l'Institut d'Assistència Sanitària (IAS). **«Primer estàvem separats, en habitacions diferents, perquè, és clar, no sabíem els resultats, si els dos érem positius o si un sí i l'altre no»**, apunta el marit.

Durant el primer parell de dies d'espera del test, es comunicaven entre ells per mòbil per saber l'un de l'altre, però **en un primer moment va ser el personal sanitari qui va fer de missatger, ja que ell no tenia el telèfon a l'abast.** «Sabíem que estàvem allà al mateix hospital, en diferents habitacions, però no ens vèiem», assenyala Adell. «Anàvem preguntant a les infermeres i ens interessàvem mútuament l'un per l'altre, com és normal, i elles ens ho anaven explicant i ens anaven orientant», va destacar.

Un cop van saber que, efectivament, **tots dos eren positius del coronavirus SARS-CoV-2, van traslladar-los a la mateixa habitació** i, això, al capdavall, va fer que la notícia fos agrejolça. **«És una sensació estranya. No saps si alegrar-te'n o no alegrar-te'n»**, reconeix ell. «Però com que la notícia va venir alhora, que tots dos estàvem igual, llavors dius: no sé si és bo o és dolent, però mira, anem tots dos junts», sosté.

Tots dos van perdre l'olfacte i el gust, i amb això, també la gana, una sèrie de símptomes recurrents del **COVID-19**. Tot i que on fa més mal és als pulmons, també es pot manifestar en el sistema digestiu, amb diarrees o vòmits. Però malgrat tot, tant un com l'altre **insisteixen que l'estada al Santa Caterina va ser d'«hotel», i posen en valor la feina de tot el personal:** les dones de neteja, auxiliars, infermeres o el portalliteres que els va traslladar d'habitació. «Ja els pots deixar a dalt de tot!», ressalta Pietat Puigdevall, farmacèutica a Cabanes.

«Veure com treballen, amb la positivitat que t'entren, i amb aquelles màscares que els fan calor i amb què no hi veuen – destaca – **jo crec que alguna cosa s'ha de fer per aquest col·lectiu de treballadors.** Està donant la vida i la pell», assegura. Quan els van donar l'alta –a ella primer, el 31 de març, i a ell, l'endemà– tot el personal els va aplaudir. «T'emociones, sí, la veritat», recorda Puigdevall.

Tot i que semblava que havien aturat definitivament el cop, Adell va haver de tornar a Urgències dos dies més tard perquè la saturació en oxigen va caure fins a nivells preocupants, i li van reforçar el tractament amb antibiòtic. **Ara sí, tots dos ja estan a casa i valoren, sobretot, «la importància de fer xarxa» i «els detalls de la gent que fan que no et sentis sol».**

Plantar-li cara amb 82 anys

Va anar de poques hores que Domitila Marcos no es va creuar amb el matrimoni fornellenc quan va entrar a l'hospital Santa Caterina i **contra tot pronòstic, amb els seus 82 anys i problemes al cor, ha plantat cara al coronavirus.** Ja recuperada, continua ingressada a l'hospital per fer-li el seguiment de prop, ja que encara es troba xafada i sense gana.

«Tinc l'esperança, que em dona força perquè em pugui curar i tornar a casa meva. La veritat és que aquest cansament que tinc no es pot explicar», lamenta. Nascuda a Salamanca, Marcos va arribar a Anglès als 18 anys i va treballar un temps a una fàbrica d'espardenyes a Osor. «Jo ja deia als meus fills: no voleu dir que tinc coronavirus?», relata. «I ells deien que si tingués això, ja m'hauria mort amb l'edat que tinc. Doncs mira, no m'he mort i, en canvi, sí que ho tenia»